

4137

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Man kunde lära bort gungångar:

Den kvinnan hade lovat att hon efter döden skulle gå igen för att se hur det sköt-
te sig. Efter döden kom hon och så, trots
man gjorde vissa åtgärder för att slippa
komma. Man hade - då hon låg i birsten, kom-
dit som en de lända störtömmen.

Vid natttid gick gungångsakten och läsa
våren i huset, lehadant ut i stallet var
det våren bland djuren. En gång då man-
nan kom för "lögallen" en kväll för att hämta
mat så kunde han inte för en stund med sig.

Man såg också på Guds faders och sons och
den helige Andans namn, då det i samma
ögonblick tog en lunda i gaveln - varefter
det blev firs i huset för gungångsakten.

4137

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Kors över en ityjälslagen man:

När man klatrar ityjälslagen i boscien,
 tredje rutan, är personen som följde be-
 mom hans fängar. På denna plats möter
 man upp på jämkors. Det berättas att
 på denna plats synas diafter ett ljus
 vid kvällen nattetid, då folk som är för-
 lei, söm sig på platsen. På denna plats
 låg en bit från vägen, ut på en åker, där
 gjordes man ingenting för att skydda sig för
 gengångaren.

Åskan slog ilijäl trallen:

Åskan slog särskilt ofta trall och "skramman samt skramman" berättas det. Lagermannens mor hade en gång bad, under ett åskväder, att det kom något sulande ut på åken, och sedan lilltan kommit var det förvannik. Det var att trall som flydd från åskan - eller lilltan, som träffats. Man leuckade också säga: "Åskan slår trall i jorden." Men efter det trallet logat i jorden i 3 år kom det upp igen.

De äldre förklarar också saken så, varför det inte finns så mycket "underligt" till nu, lever döps att åskan slog ilijäl sådant.

Börka kusten:

4

Börkeliasten upptäckte i allra släp
djurzertalen. En gång hade någon mamm
och Börkeliasten komma in till hennes hus.
Han likade en utsvullten kalr, mycket mer
ger och kvattig, och beundrade hade han stus-
leit mellan framlemer. Han hade försökt
utänfri förtalen och det såg ut som om
han släpade kroppen efter sig. Hon gick
ut för att se mammen, då "hörde" han sig
med för en djup såg kant. Då han skymde
sig så komma dit var han förvånad.
Han blev sjuk efter denna lämdelse, och
müste räka sig i 9 dagar varje kväll, se-
dan ralen gån med

4137

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Allsping lude träskor:

Ynges mamma besökte
man för träskorna förklarade hos en "trä-
skoman" en träskomått, vilken var spe-
ciell för de goda fina träskor.

De träskor som var utspinglade med tre
"mollivor" på ovanstycket beklades man ha
för sig då man gick till kyrkan ~~och~~ och
"gilles" (lejudningar) de första träskorna kom
helt nakna berättas om som klumpiga och
tungt, och istället för det som beklades
med "träskojorn" ovanpå - en smal vit eller
gul bläckbit, spikat runt ovanstycket
- beklades en "trina ene riger" - (en runt rui-
dig rebrist) till "träskojor".

4137

Tjuv skydd för askan:

När det eskade var det så lämp-
ligt skydd, för så inte belietan skulle
slå ner i husen, så på avstånd från
gården ställa ut en tunn eller bulja,
och ovanpå denna lägga upp vidda-
rspan eller handygum.
Belietan slag alltid efter stål.

Skinn
Fors hd
Tolanga
Sept 27 1937

Ant. M. E. Andersson
Per Martin Carlén
juli 1853

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

pk. M. Berg
Tolänge 1934.

4137

Gjörns till de döda:

Det berättas att de eis funninnas lög
i kistan hade man sat, val, mål, tiar val
est atyrke tyg, till den döda för ad, som
man kunde skulle vara till red ad levju
for med velt.

En koral som varit intressant för nå-
got under livstiden fick detta med sig
i kistan. Detta gjorde man för ad visa ad
man i det rista kom ihåg den validus som
ger dem dessa gjör.

Var det någon som dog som önskat något
främål med sig i gjören, blev detta en of-
terärligt vilken ad denna önskan skulle
ihågkommas, ty annars kunde det hända ad
den gick igen och sig efter detta. Det hade

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

100

beaktats ad döda gäde igen för sig för för-
rinnal som de önskat med sig. Likaledes
om någon däre vel gömb under fingern
eller vände frinnal på någon plats där
det icke beaktats. Om någon ännu hade de
för sig eller annat såde givit tillkomna
sin önskan, h. et spåkal där denna frinnal
funns, tills man gömb ned, det kan önska
de med sig - i graven, eller frinnal platsen
där den gömb under fingern eller vände
frinnalen, varefter grävning ännu beivrat
beakta vel fött so i graven.

Vid de gamla "lyftstugorna":LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Vid de gamla lyftstugorna kunde
man ofta få se och höra spökan.
För en gång berättas att man såg vid en
afmiddag, för länge sedan oöfvervunden
lyftstuga, ~~minst~~ besökt för en må-
nadsbeställdt vin sig. De komna ut
från stugan med "lör" (lör) i händerna
och slängde uten för samt komna fa-
rande ut och in i stugan. Sålunda kunde
de man vid följande försök se ljus i
den förfallna lyftstugan och höra
hur där berättas lör och "skuttas".
Om man ville titta efter nämnda, såg
man ingenting då var allt försvunnet.

4137

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

För att slippa gångaren:

Är en person begjors, vilken man
vissas att det kunde vara visst för att den
kom igen efter döden, skulle man has-
ta limför efter likprovisionen, då den
rättas i värdet. Så många limför man
består ut, så många steg skulle gå-
gångaren gå innan han kunde till-
baka till lund.

Man tog därför tillräckligt mest för
för att vara säker för att man klar
för för gångaren.

4137

Själomårdare!

Den själomårdare begyrr man
 alltid ut ed "markskäl"-accid ed
 skäl mellan bod rochner. Chvinger
 häimst fröklara pag armanen och
 ed ingen vills kämas i ed en påden o-
 kistlig och frödmst maniska om själs
 tagit vils lris. Han geivde och på djupa
 gravar till dem, och lätst mest en
 stor sten i gravan frö ed fösta dem
 i jorden.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

11

LPP!